

Ungarn haabede ligeledes snart at kunne ratificere denne. *Frk. Hesselgren* meddelte, at Sverige efter at have faaet Afslag paa sit Forslag om at tiltræde med visse Reservationer nu igen havde taget hele Spørgsmaalet op til Overvejelse.

Under Forhandlingerne udtalte den britiske Repræsentant Dame *Edith Lyttelton*, at de Regeringer, i hvis Lande der fandtes Frihavne, burde stramme deres administrative Bestemmelser vedrørende disse.

Som sædvanlig tog de asiatiske Repræsentanter livlig Del i Forhandlingen, fra kinesisk Side erklærede man, at den nye Regering vilde føre en hensynsløs Kamp mod Opiumsdyrking og Opiumsrøgning, men beklagede sig over de umaadelige Mængder af »manufactured drugs«, der smugledes ind i Kina.

Fra alle Sider fremhævedes Betydningen af, at Opiumskonventionen nu, 25. September, træder i Kraft.

2. b. *Undersøgelseskommissionen angaaende Opiumsrøgning i Ostasien.*

For 5. Kommission forelaa et Forslag herom fra den britiske Regering (A. 40. 1928. XI.) samt en Erklæring afgivet i Raadet af den kinesiske Repræsentant (A. 40. (a.) 1928. XI.). Til Rapportør valgtes Dame *Edith Lyttelton*, der gennem mange Faser og overfor megen Modstand forsvarede det britiske Forslag og tilsidst gennemførte det, omend i en temmelig reduceret Form. Den kinesiske Repræsentant fastholdt det Standpunkt, der allerede var taget i den ovenfor omtalte Erklæring, nemlig at en saadan Undersøgelse burde omfatte ikke blot Østasien men alle Lande, som producerede eller fabrikerede Opium og alle andre farlige Bedøvelsesmidler. Den øvrige Modstand begrundedes hovedsagelig med finansielle Betænkeligheder. Det første Overslag beløb sig til ca. 400 000 Frcs., senere mentes det, at man kunde nøjes med ca. 250 000 Frcs. Da Rapporten kom til Afstemning i Kommissionen med Forslag til Resolution gaaende ud paa, at Raadet opfordredes til at sende en Undersøgelseskommission paa 3 Personer til de Lande i Østasien, der indvilligede i en saadan Undersøgelse, samt foreslog 4. Kommission at bevilge en Sum paa ikke over 200 000 schw. Frcs (A. V. 25. 1928), blev den vedtaget med 13 Stemmer (deriblandt alle Dominions undtagen Irland) mod 1 (Kina). 17 afholdt sig fra at stemme, deriblandt Danmark, Norge, Sverige, Tyskland og Italien.

I 4. Kommission vedtoges en Bevilling paa 100 000 Frcs. dog under visse Betingelser, hvortil kom et Løfte fra den britiske Regering om et Tilskud paa 50 000 Frcs.

Efter at dette var meddelt 5. Kommission vedtoges den endelige Resolution med de nødvendige Ændringer med 14 Stemmer (deriblandt Tyskland) mod 2 (Kina og Italien). 6 afholdt sig fra at stemme, deriblandt Danmark og Norge. Adskillige Delegationer, deriblandt Sverige, var fraværende.

3. *Russiske, armenske og andre Flygtninge.*

For 5. Kommission forelaa en Beretning fra Folkeforbundets Højkommissær for Flygtninge (Dr. Nansen) og Direktøren for det internationale Arbejdsbureau (A. 33. 1928. VIII.), hvori bl. a. gives Meddelelse om den i Juni 1928 afholdte Konference i Genève med Repræsentanter for de i dette Spørgsmaal særlig interesserede Regeringer. Paa denne drøftedes navnlig Flygtningenes retlige Stilling, og der vedtoges en Overenskomst (C. 392. 1928), der, hvis den bliver almindeligt vedtaget, menes at ville bidrage betydeligt til at forbedre Flygtningenes usikre Stilling. Overenskomsten er foreløbig underskrevet af 12 Lande.

Adskillige tusinde Flygtninge har fundet fast Arbejde i det forløbne Aar, deriblandt over 7 000 Armeniere i Syrien, derimod er det ikke gaaet saa rask, som ventet, med at bringe russiske Flygtninge i Sydamerika. Bl. a. kniber det stadig med Pengemidlerne, skønt det i forrige Beretning omtalte Laanefond er steget betydeligt ved Hjælp af de saakaldte »Nansen Stempelmærker«. Man regner, at der endnu er omtrent 200 000 arbejdsløse Flygtninge, af disse er adskillige Tusinde i Kina og i Konstantinopel i en meget vanskelig Stilling.

Fra Arbejdsbureauets Side forelaa der en Anmodning om at blive fritaget for sin Del af Arbejdet, saaledes at dette igen helt skulde gaa tilbage til Folkeforbundet under Dr. Nansens Ledelse. Ved hans Side foresloges oprettet en Komité udpeget dels af Folkeforbundsraadet, dels af Arbejdsorganisationens Styrelse.

Under Forhandlingerne i 5. Kommission udtalte bl. a. den britiske Delegerede *Duff Cooper* stor Anerkendelse overfor Dr. Nansens Arbejde paa dette Omraade og betonedede det ønskelige i, at de Flygtninge, der ikke havde Haab om at vende tilbage til deres Fædreland, kunde opnaa Borgerret i de Lande, hvor de nu i en Aarrække havde opholdt sig. Dr. Nansen og Direktør Albert Thomas var til Stede og deltog i Forhandlingerne. Til Rapportør valgtes *Bastid* (Frankrig). De af ham foreslaaede Resolutioner vedtoges enstemmigt med nogle fra tysk Side foreslaaede Tilføjelser. Se A. V. 22. 1928 og A. 76. 1928. IV.